

2020 Sommaren som gav begreppet distans en ny innebörd

Hur många distansminuter har Tant Trygg seglat i år? Och höll vi distans till varandra?

Så klart vi gjorde! Det är just det fina med segling, att man är utomhus och kan hålla lagom avstånd trots att man njuter av gemenskapen.

Den 26–27 juni hade Qvinna Ombord i Karlstad en eskader inplanerad och fredagen bjöd på perfekta vindar, fantastisk sol och 10 kvinnor som älskar vind och vatten hängde på. Tant Trygg, Miss Cantippa och Leika utgick från Karlstads Segelsällskap och Nimbus 26 från Skoghall – det gemensamma målet var KSS klubbholme Nabben.

Tant Trygg och Miss Cantippa, som båda inte går så djupt, genade genom vassrännan på vägen ut från Kanikenäset och (nu talar jag för mig själv som skeppare på Miss Cantippa, en Albin Viggen) seglar två båtar åt samma håll så väcks tävlingsinstinkten. Redan inne i rännan seglar Tanten om oss när vi håller för långt ut mot styrbord och kölen drar i kanten på rännan. Men skam den som ger sig, väl ute på Sätterholmsfjärden väljer vi två helt olika strategier och Miss Cantippa kan, efter en härlig segling i vindar om ca.4 m/s lägga till som första båt på Nabben.

Inte långt efter viker Tant Trygg av från farleden utanför Nabben och tar sikte på bryggan, dock är kursen aningen nära vassen på nordsidan av inloppet - och opps - sitter hon fast. I samma stund kommer Nimbusen in och även Maxi Fenixen Leika är på ingång. Men gänget på Tanten hinner gunga henne loss innan bogserlinan hinner kastas ut och snart ligger våra fyra båtar på rad och förtöjningsskumpa och jordgubbar avnjuts.

Jag vet inte hur många gånger vi var i och badade denna helg, men det var helt ljuvligt i vattnet, så det blev många trevliga samtal när vi låg i spat och även lite agility-simning runt bojarna. Vid grillen fanns också tillräckligt med plats för att vi skulle kunna umgås utan att göra FHM besvikna och övernattningsrummen var bokade så att även nattsömnen var i Tegnells anda. Bastun tändes så småningom och det ledde till ytterligare bad.

På lördagen bar det av hemåt, åter en fin segling i strålände sol - Tanten stannande upp mellan Märholmén och Tynäs för ytterligare dopp i det 24-gradiga Vänervattnet. En helt fantastisk eskader gick mot sitt slut och vi var alla överens om att det måste göras om 2021!

För mig som förstaårsägare till min alldeles egna 23 fots Albin Viggen var detta bara början på en härlig seglingssommar. Som några kanske minns så var Tant Trygg med på en onsdagsregatta där vi till slut fick paddla hem i mörkret?! Men tävlandet gav mersmak så i år har onsdagsseglingarna haft Miss Cantippa som näst sista båt i mål på flertalet deltävlingar. Men vad gör det när det är så himla kul att vara med? De flesta gångerna har jag seglat henne ensam, ett toppensätt att lära sig mer om sin båt och sig själv. När sedan KSS regatta Solo Race stod på agendan så var jag redo, med ett rev satt i storen bar det iväg. Med bottenvindar runt 7 m/s och upp till 18 i byarna tog startfältet sikte mot den gröna farledspricken utanför Nabben. Lite läskigt kändes det när Vätern byggde upp rejäla vågor på vägen ut mot Drottninggrundet och det knakade i hela båten när hon slog i vågorna, men jag fixade i alla fall att hålla en TUR 82a bakom mig trots att jag fick ta tre omtag för att fixa rundningen av farledspricken innan jag kunde vända av norrut igen.

Om ni läst så här långt så förstår ni att segla är det roligaste jag vet, så när semestern närmade sig i slutet av juli bar det av på segelsemester. Att jag köpte min Viggen efter tre års övning med en 19 fots Minette var för att jag ville ”våga släppa strandkanten”. Miss Minette var som ett litet ystert

arabiskt fullblod, superkul att segla men väldigt nära vattnet och inte något vidare att bo i. Så när bytet till Miss Cantippa blev ett faktum insåg jag snabbt att jag fått ett tryggt ardennersto att segla. Så nu var det bara att dra ut på Värmlandssjön och starta äventyret. Min särbo agerade gast och vi tog sikte på Gaperhult nere på Värmlandsnäs. Vilken känsla det var att passera Tärnans fyr! 23 dygn senare angjorde vi KSS igen, utan att ha gått på grund eller åkt vilse, istället fullproppade med härliga minnen av segling, solnedgångar, trevliga möten och vackra öar. Vi längtar redan efter nästa års tur, då står Dalbosjön på agendan!

Eva Steinlechner

Foto: Carin Sjö, Anna Johansson Bucht, Camilla Reichenberg, Eva Steinlechner